

Po Vrhu slovenskega gospodarstva

Kaj bo po Vrhu slovenskega gospodarstva drugače, me je povprašal znan slovenski gospodarstvenik, ki se je udeležil vseh 13 vrhov, ki jih je do sedaj organizirala Gospodarska zbornica Slovenije. Saj vlada, tudi sedanja, pozorno prisluhne in prikimava, veliko obljubi, ladja pa gre naprej, kakor pač pihajo vetrovi.

Srečanja gospodarstvenikov in politikov potekajo ves čas po vsem svetu. Tako za zaprtimi vrati kot na različnih javnih prireditvah. V interesu obeh skupin, gospodarstvenikov in politikov, je, da je dialog odprt in stalen. Če gre gospodarstvu dobro, se lahko pohvali tudi politika, če so rezultati gospodarstva slabi, letijo ostre kritike tudi na politiko.

V pripravah na letošnji vrh, na katerem smo iskali (čarobno?) formulo uspeha za gospodarsko odličnost, smo na GZS analizirali več analiz globalne konkurenčnosti. Znano je, a premalo poudarjeno, da na teh lestvicah Slovenija napreduje, na nekaterih področjih smo v samem svetovnem vrhu, kot npr. v izvozni usmerjenosti gospodarstva in zaščiti investitorjev. In da smo na nekaterih še zelo, zelo zadaj, celo zunaj stoterice držav na svetu, kot na primer pri obsegu državne regulacije, kjer smo med 140 državami na neslavnem 122. mestu.

Zato smo za vrh selektivno izbrali le tista področja, kjer je naš zaostanek večji, kjer bi že z manjšimi posegi lahko veliko pripomogli k večji uspešnosti gospodarstva - in tudi napredovanju na lestvicah konkurenčnosti. Udeleženci so na vrhu predlagali najprej 18 ukrepov oz. sprememb, ki jih morata izpeljati gospodarstvo samo in država, da bi res hitreje napredovali. Na koncu so izglasovali še 6 najpomembnejših, TOP ukrepov za formulo uspeha, ki jih podrobneje predstavljamo tudi v tej številki Glasa gospodarstva. Spremembe na teh področjih, skupaj s še nekaterimi drugimi, ki so bili zmagovalnim ukrepom zelo blizu, nas lahko pripeljejo do višje gospodarske in socialne razvitosti.

Ne le med TOP ukrepi, tudi med širšim naborom ukrepov boste zaman iskali povezavo z minimalno plačo, o kateri v našem okolju potekajo zelo ostre razprave. Ko govorimo o digitalizaciji, inovativnosti, talentih, okoljskih izzivih si domišljamo, da bi povezovanje z minimalno plačo izpadlo neprofesionalno in neetično. Kdo pa ne bi želel, da bi ljudje zaslužili več in živeli bolje!

Vendar je projekt minimalne plače, ki ga je sprožila Levica, potrdila pa koalicijska večina v parlamentu in potem še Vlada republike Slovenije, še kako povezan z našo prihodnostjo. Način, da je bila odločitev sprejeta brez konkretnih analiz in izračunov, brez ukrepov za ublažitev posledic, brez posvetovanja z delodajalci, predstavniki gospodarstva, je izjemno zaskrbljujoč. Argumentom gospodarstva, da je po razmerju med minimalno plačo in povprečno plačo Slovenija na prvem mestu v EU, da je minimalna plača v zadnjem desetletju narasla še enkrat hitreje kot ostale plače, da je v podjetjih, ki imajo dodano vrednost na zaposlenega nižjo kot 18.000 evrov, zaposlenih preko 50.000 ljudi, da ta podjetja v večini delajo za javne naročnike, ki jih izsiljujejo s kriterijem najnižje cene, politika ni prisluhnila. Kot še manj opozorilom, da, ko se poveča minimalna plača, se sicer s časovnim zamikom povečajo vse plače, tudi plače v javnem sektorju, socialni transferji in pokojnine. Za plače, za osebno potrošnjo, v Sloveniji že sedaj namenjamo več kot primerljive, približno enako razvite države. Zadovoljstvo z všečnimi političnimi posegi v gospodarstvo in družbo bo kratkotrajno, posledice na gospodarski razvoj pa dolgoročne. Razprava o napačnih in zamujenih priložnostih gospodarskih politik se na naslednjem Vrhu slovenskega gospodarstva zdi neizbežna. gg

Argumentom gospodarstva, da je po razmerju med minimalno plačo in povprečno plačo Slovenija na prvem mestu v EU, da je v podjetjih, ki imajo dodano vrednost na zaposlenega nižjo kot 18.000 evrov, zaposlenih preko 50.000 ljudi, politika ni prisluhnila.

Samo Hribar Milič
odgovorni urednik

Foto: Barbara Reya